

dijana šatlan

O. K. Mr Ingres, 1972.

Ijubomir pažin

dve pesme

dve pesme

Danas je
dugo dozivao
Noge su mi bile teže od dana
pogled veličine pokreta
ležim na ulici
staklene bube gnezde se u kosi
mutan žubor u cipelama
ovo vreme je samo deo hoda
tragač-ptica

Otvaram oči
na čelu rastinje
na čelu stoletan putnik usnuo

Znači
ovakvo će izgledati kraj
glasnik je uvek nova várka
starci odlaze k zapadnom izvoru
za njima cveće
i zemljane bube
ovo više nije ulica
i ne treba ništa pitati
uskoro će doći vodeni jahači
sasvim jasan je taj uzdah dubine
tek iz sledećih šuma
dozivaće, opet

Slovo svoje presude
neće ti reći
svetlost
čiju zabunu pevaš
krugovi
u kojima je svet
moguć nastavak tude prašine
vlasnik zbirke boja u prozoru
vlasnik plodova trke
koji čeka tvoj plač
iza igrača
u kom izlaziš
bez neba na prstu
s imenovanim snom ulice
na ramenu
Veština je u prestanku među tolikim travama
Misao je predah u očekivanju skoka
Ako se ne osvrćeš
Stići ćeš do mesta
na kom slute krivca
onog
koga će posuti smeh tvog dlana
Tvoja radost Mete
dok za tobom padaju
pogodene šume
bez slova
o
presudi

SMRT
pesma prva

Ljubi te svakog dana
Doplovi uviјek iznenada sama
Ni ne primjetiš

I kad te preraste Šimiću
Dalje s njom druguješ
Ili tuguješ
Tko bi znao

Poslije nje za sebe si ništa
No dok si je još dojio
Od komadića si duše činio
Pjesme
Neka trče koračaju po svijetu

Bezbržni ste bili
Kostolomni ljubavnici
Dok ona ne vidje
Kako je ljepše
S dušom se tvojom ljubiti

Ona ode
Tebi ništa ne ostavi

SMRT
pesma druga

Ne moraš je naći
Ona tebe svakog dana sto puta nalazi
Opipa te
Jesi li dovoljno zreo

A tužna je ona
Čovjekova zaljubljenica
Njena se ljubav ne plodi
Ona samo zemlji vraća
Što joj je dužna

N. P., 1975.

stara slika, 1972.

risto vasilevski

dve pesme

sa zenicama ohridskih pastrmki
sa žilama od polivinila
i drugih hemijskih formula...
kažem stići će novi čovek
snage koja premašuje svu našu moć
budući verni neimar vremena
budući slikar našeg odumira

Gvozdena koraka
staće na naše ogradjene atare
na naša porodična
plemenska groblja
i po našim lobanjama punih peska
po zakržljanim zglobovinama
po pogurenim krstovima naših kostura
po grču vilica
po brazdama i ranama na kostima
po natrulim komadima predmeta
koji su bili naša leva i desna ruka
po dupljama okrenutim negde daleko
otkriće vreme prošlo
naše vreme
i nas pobegle iz tog vremena
pobegle iz svog mrtvog života

Staće kažem taj čovek
čudno okrenut samom sebi
i hladnim gvozdenim korakom
poći u dan koji dolazi

Laku noć
Gute Nacht
Good night
Bonne nuit
Spakojna noć

Avgust, 1975.

plavi baloni, 1973.

kompozitor klaus stimpel, 1971.

BUDUCI ČOVEK

Dobro veče
Gute Abend
Good evening
Bon soir
Dobri večer
Godine u mladosti
uz rub pakla
primetno menjaju doba godišnja
otkrivaju mesecu
vešto ulaze u trag poreklu bilja
uzročnicima opakih bolesti kamenuju srce
izmišljaju nove balsame
za produžavanje mrtvih života
začetnicima velikih otkrića pospešuju volju
zatrovanim etrom
kobaltnim kiseonikom
flori tamane hlorofil
u naučnim institutima listaju tajne
i drugih sunčevih biljaka
kao ruka ispružena u vreme buduće
otmenim glasom
značajnim pokretima
prorici hod svetlosnih godina
svetlosne dane
svetlosne mesece
U kabinetima života
dakako
uskoro će stići novi čovek
veštačkog srca
gvozdenih pluća
drvenih udova
sa zubima od naših kostiju

Sve buduće opasnosti
koje kidišu na naša čula
iza svakog ugla
iza svake tamnije zenice
čine nam se sasna daleke
kao preko deset
preko sto
preko toliko još vražnjih brda

I tako
izvana čisti iznutra mutni
čudno podesni za svaki teror
sve posmatramo iz neke zavetrine
kao prošle
zaobilazne stvari

A jednom možda izazvani
ustajalim mirom ili čistom svešću
kao zveri nad oglodanom žrtvom
ili kao zveri na žrtveniku
otovnim peskom ili bilo čime
što prijanju uz našu ruku
kamenovaćemo svaku pomisao
da smo nekada
u prošlim
u odbežlim vremenima
bili ona bezlična masa
ustajala na putevima istorije

Muzeji puni šarene prošlosti
zjapiće za nama kao za skitnicama
koje su bakrorezu vremena
i drugim modernim vetrovima
krali dan za danom

portret H. Kulmana, 1974.